

ÉLŐFOLYÓIRAT '23/2.

NAPÚTNYUGTA – foglalta össze Szondi György a rá jellemző tömörséggel a mai lapbemutató üzenetét. Mivel megszoktuk már tőle az időnként bejelentett búcsúzást, engedjék meg nekem, hogy ne vegyem komolyan, vagyis ne tekintsem véglegesnek ezt a nagyszerű metaforát sem.

A NAPÚT 222 megjelent lapszámának bármelyikét ütjük fel, azt tapasztaljuk, hogy különös, már-már költői műgonddal szerkesztett kiadványt tartunk a kezünkben. Igen. Szondi György szerkesztőként mindig a minőségi irodalmat közvetítette az általa kimondottan tisztelt olvasó felé. Tematikus lapszámait mindig figyelmet követelő eredeti ötletekkel valósította meg, de ehhez meg kellett találnia és munkára serkenteni a megfelelő szerzőket. Kitartás és türelem nélkül ez se ment volna, s elegendő mennyiségben azt csak a rá jellemző „örök derű” kifogyhatatlan dézsájából lehetett kimeregetni. Ha pedig kifogyhatatlannak látjuk a derű forrását magunk is, higgyünk benne, hogy NAPÚTNYUGTA helyett újabb napkelték köszöntenek ránk, amelyek sugarai pedig Petőfi szerint is megérlelik a szőlőszemeket, és kerül majd hozzájuk lágykenyér is.

Ezzel átadom a szót a mindig derű emberének, szerzőtársainak és a többi kedves szereplőnek!

Vári Fábián László